

Szempontok

a magyarországi 1848/49 évi események

történelmi jelentőségének megértéséhez.

„Az örökltség meg lett szavazva.” / Széchenyi /

Magyarország, azaz a Kereszténység Archiregnuma/Főkirálysága, 1526 és 1541 között elvesztette szuverenitását, függetlenségét és direkt nemzetközi szerepét, küldetésének jelentős részét. Mintaállam már nem lehetett, csak csatatér, boncasztal, összevert, kettétört pajzs. A Cognaci Liga által fémjelzett politika és a Habsburg kontinentális és világ hegemonia törekvések áldozata, valamint a belső széthúzás és a nemzetközi üzleti körök áldozata lett. Ez utóbbiról el szoktunk feletkezni: A Magyar Üzlet (Fugger/Thurzó Business), Fortunátus Imre „Bácsi”, Gritti „Bácsi” és a budai vár kulcsát Szulejmánnak átadók (a korszak Sorosai).

Szulejmán és harmadfokú unokatestvére, Szarajevó – a mindmáig időzített Iszlám bomba-újraalapítója, Gazi Huszrev csapatai százezer számra gyilkolta a magyarokat, valóságos népirtás ment végbe, egy magyar Holokauszt: 3,2 millió magyarból 1.5 millió halt meg a török és főleg szerb származású janicsár agák és bégek seregeinek kezei által. 70.000 négyzetkilométeres területen teljesen kipusztult a magyar lakosság. A magyar nyelvterület a Kárpát-medencében 200-220.000 négyzetkilométerről 150.000-re csökkent. Az 1660-as évek török-tatár háborúi, majd a XVIII. sz-i betelepítések és bevándorlás hatására ez tovább csökkent, kb. 135.000 négyzetkilométerre. A török korban a pusztítás súlyát a döntően a magyarság viselte és főleg magyarok vettek részt a végvári harcokban. A magyarság szó szerint a testével fogta fel az Iszlám második nagy Európa ellenes csapását, miközben Habsburg királyai világhatalmi ábrándokkal viaskodva mulasztották el felszabadítani és így jelentősen hozzájárultak a magyar Holokauszthoz.

A XVII. sz. végére így a magyarság etnikai területének 40%-át veszítette el és az ország soknemzetiségűvé vált. Attól a pillanattól kezdve amikor a Magyarság felemelte a fejét a Habsburg önkény az abszolutizmus ellen, a Habsburgok rögtön megkezdték a Nemzetiségek uszítását a Magyarság ellen. A Nyugat mit sem ért ebből a sajátosan tragikus helyzetből: Magyarország nem eredendően soknemzetiségű ország, hanem azzá tette a török tömeggyilkosság és alapvetően a Habsburg betelepítési politika.

(a Nyugat persze a saját történetét sem érti, hiszen a templomosok legyilkolása, a reneszánsznak nevezett furcsa, sajátos újrabarbarizálódás és a felvilágosodásnak nevezett „üzleti” elsötétedés után ,ár vajmi keveset tud arról, hogy Ő a Kereszténység soknyelvű nemzet kellene legyen, ahogy Alkuin meghatározta. Ezen „elvadulás” miatt hagyta magára Magyarországot, a Keresztény Főkirályságot, már Mátyás király idején. Inkább a világot fosztogatta, mint sem visszaadja az évszázados magyar védelmi kölcsönt!)

A fenti események miatt a Magyarok részaránya a XVIII. sz. végére 80/85%-ról 38%-ra csökkent. A történeti keresztény magyar állameszmét alapvetően a Magyarság hordozta, az un. Hungarus tudat, amely a kontinens egyetlen igazi történeti alkotmányos és keresztény államához kötötte a nemzetiségeket, a modern ipari fejlődéssel, a felvilágosodásból fakadó nacionalizmussal és a Habsburg aknamunkával fellazult, majd eltűnt, éppen 1848-ra. (Tipikus volt, ahogy a Habsburgok, Szent Koronájuk Politikai Nemzetének –Magyarok- megkérdése nélkül telepítették le a koszovói szerbeket az Aldunánál és a magyarok nem vehettek részt a Karlócai béke aláírásában, holott az Ő Országukról szólt. Hasonlóan támogatták a szerb és a román szeparatizmust 1790-91-ben. Magyarok nem költözhetek be a Temesi Bánságba: 1718-1788-ig.) Még inkább megérthetjük a Habsburg politikát, ha tanulmányozzuk Kollonics „Bácsit”, aki az Udvar Mindenese mellett még Kalocsai érsek is volt, terveit: Einrichtungswerk des Regirung Ungarns/Irányelvek Magyarország kormányzására: „ Magyarországot be kell telepíteni katolikus németekkel, általában katolikusokkal és a rebellis magyar vért német vérrel kell temperálni.”/1687/ Más néven: Ergermanizirung des Königreich Ungarns. Rá bízták II. Rákóczi Ferenc elnémetesítését is, mint gyámra. Szerencsére ebben vakra futott! Ki gondolná, hogy Adolf Hitlernek milyen elődei voltak?!

A Magyarság és a még meglévő Hungarusok - Állameszme védő nemzetiségiek- az Erdélyi Fejedelemségben védekeztek, ott épült tovább a Nemzeti Királyság és az Autonóm Állam eszméje, gyakorlata. Ez annyira sikeres volt, hogy itt mondták ki a világon először a teljes vallásszabadságot: 1568, Torda. Itt létezett Európa 2 első területi, etnikai autonómiája: székely és szász. Sőt még a románoknak/vlachok is volt egyházi önkormányzata és magyar fejedelem parancsára jelent meg az első román nyelvű Biblia. Erdély a 30 éves háborúban egyenrangú tagja volt az európai egyensúlyi, hatalmi kórusnak.

A Magyar királyság maradék területén pedig a Magyarság és a Hungarusok közjogi küzdelemben védtek a Történet Alkotmányos berendezkedést, Európában egyedülállóan. Összesen 8 alkalommal voltak kénytelenek kardot rántani a Habsburg abszolutizmussal szemben, akik minduntalan megsértették az alkotmányosságot és az annak szerves részévé váló vallásszabadságot. Ezek nem szabadságharcok voltak, mint helytelenül írják és tanítják, hanem Alkotmányos Rend Helyreállító és Nemzeti Önvédelmi Háborúk. !!! Nekünk nem kellett szabadságharcot vívni, hiszen az történetileg megvolt, mi voltunk az egyetlen folyamatosan alkotmányos állam a kontinensen. Mi az alkotmánysértés, az önkény ellen harcoltunk! Érdemes lenne a nyugatiaknak elolvasni Lord Stepney jelentését királyának, amikor 1706-ben egy hetet fürdőzött és beszélgetett Rákóczival Stubnyafürdőn. Azt írta, hogy a magyarok az egyetlen alkotmányos nemzet rajtunk (angolok) kívül, náluk az igazság és éppenséggel a saját szövetségesünket, a Habsburgokat, kellene rávenni, hogy tiszteljék saját királyságukat, koronázási esküjüket és a magyar nemzet jogait. A szuverenitás, függetlenség – valójában az önálló és össznemzeti értelemben azutonóm, tehát önkormányzó jogrend - érdekében pedig nem összeesküdtünk (Wesselényi), hanem szervezkedtünk. Az összeesküvés tipikusan Habsburg tulajdonság, viselkedésforma és politikai módszer. (Wesselényiékkel – 1664 -71-kapcsolatban a korabeli magyar emlékirók nem használták az összeesküvés fogalmat, azt mai történészeink kreálták, valószínűleg Habsburg tanítás nyomán.) Ezt az összeesküvő tulajdonságot oltották tovább a nemzetiségek, magyarellenés vezető rétegeibe is. Létező jog védelmében nem is lehet összeesküdni, ez fogalmi nonszensz, csak annak felszámolása érdekében! !

1848 azzal kezdődik, hogy Kossuth leszögezi, március 3-i beszédében, hogy a Habsburgok 300 éven keresztül paralizálták a magyar alkotmányfejlődést.

Jellemzően elmondhatjuk, hogy a Habsburg dinasztikus politika először lecserélte az arisztokráciánkat, nemzetiről nemzetközire, elszegényítette a magyar politikai elitet (köznemesség), amely az önkormányzati vármegyékben dolgozott az alkotmány védelmében és akadályozta az abszolutizmust, a lakosságot pedig jelentősen átalakította betelepítésekkel, különösen megváltoztatta a városokat, míg közben folyamatosan támadta a lelkiismereti/vallásszabadságot, sőt még az állam egységét sem állította helyre. (Bánság, Szlavónia és különösen Erdély)

A Habsburg család osztrák ága időközben eladósodott, az állandó és főleg sikertelen háborúban, melyet a kontinentális hegemoniáért vívtak. II. József korától alapvetően a nemzetközi pénzhatalmi háttér körök politikai és pénzügyi foglyává vált, 1809 után mozdulni sem tudott és a Magyar Pajzsot egyértelműen a Vörös Pajzsra cserélte: Rotschild! !

Ennek következménye lett a két devalvációval (1811- 16) a Napóleoni háborúk alatti szállítások miatt megnőtt magyar forgótőke 92%-ának felszámolása, amely a Bankárkaszt követelése volt: Ez volt minden idők legnagyobb forgótőke kivonása az országból. Ez kényszerítette ki a Reformkort, ezért kényszerült Széchenyi megírni a Hitelt és ezért szüntette meg a 47/48-as reformországgyűlés, az emberiség történetének leghaladóbb nemzeti vagyonvédelmi törvényét, az Ősiséget! ! A Rotschildok kegyetlenül a tudtára adták a Legnagyobb magyarnak, hogy ez a feltétele a gazdasági emelkedésnek És tegyük hozzá ez a kezdete a Magyar nemzet tragikus vagyonvesztésének. Az etnikai tér 40%-ának elvesztése után megindult a nemzeti vagyonvesztés folyamata, az Archiregnum metamorfózisa Keresztényből kamatkapitalista pénzülelegeztetővel és vagyonszivattyúval kizsákmányolt állammá és egyben megindult a nemzeti vagyon magánosítása.

Ez a fő konfliktus 1848/49-ben. Ebben lettek szegény nemzetiségeink a Habsburg-Rotschild tengely, szerencsétlen szövetségesei. És egyben ez a fő konfliktus és mindig – történelmünk végéig – ez lesz a fő konfliktus a kapitalista világ, a pénzügyi háttérhatalom és nyilvános hatalompolitikai színháza valamint a Magyar Nemzet között. Ez a konfliktus az autonómiához, azaz Önkormányzathoz való jog és az ahhoz szükséges anyagi létalapok, a nemzeti vagyon, saját nemzeti kézben való megőrzése és állapota, tehát az értelmes közösségi és személyi lét, avagy másik lehetőségként az össznemzeti elproletarizálás és végül a Létfosztottság állapota között.

Ehhez még egy szempontot kell hozzáadnunk és itt kritizálnunk kell az akkori és későbbi magyar politikai elitet is: Ez a nemzeti és nyelvi politika!

A magyarság sokkos állapotban volt az egymásba fonódó Oszmán és Habsburg csapások következtében. Nem tudta helyesen feldolgozni a történelmi méretű viaszszorulását és elgyengülését, valamint képtelen volt egyensúlyba hozni a XIX. sz. uralkodó eszméit a saját történelmi keresztény állameszméjével. A nemzeti-nyelvi ábrándokkal és ebből fakadó túlzásokkal kapcsolatban csak Széchenyi - 1843 Akadémiai beszéd – és már később 1848-ban Wesselényi figyelmeztetett. Széchenyi megmondta, hogy a nyelvi magyarosodás, ami akár lehet pusztán üzleti érdek is még nem jelenti a szív és a lélek magyarosodását. Wesselényi pedig, ugyan később, figyelmeztetett a kisebb államba való visszavonulás lehetőségére, ha nem tudunk kiegyezni a nemzetiségekkel. (Ő önként szabadította fel román jobbágyságot még országgyűlési döntés előtt. Ennek emlékét őrzi a zilahi szobor!) A Dualizmus korában ez, vagy az etnikai föderalizálás megfontolható lett volna - ami persze elmaradt . Az 1791-es X. tc. a Habsburgok és összeesküvéseik ellen jó és jogos törvény volt, de az eljövendő történelmi fejlődés logikájának tragikusan nem felelt meg.

Felfoghatjuk úgy, hogy Kossuth-ék nagy hibákat követtek el, hogy 1848 márciusában és áprilisában nem egyeztek ki szerbekkel és horvátokkal, majd május-júniusban a románokkal. Erre azonban azért is nem kerülhetett sor mert a Habsburg udvar és a háta mögött lihegő bankárkaszt, valamint osztrák-német kapitalista ügynökeik (Bach) már uszították a nemzetiségeket és megkezdték az ország kifosztását, ellehetetlenítették az önálló Nemzeti Bank létrehozását és már elhatározták a márciusi engedmények visszavételét, ahogy stabilizálódik a helyzetük az Osztrák Birodalom-félben.

Lássuk mi is történt 1848 március 15-én, illetve mi szentesített az uralkodó április 11-én: A világtörténelemben egyedül álló módon a magyar rendi nemzet kiváltságos tagjai közösségileg lemondtak „feudális” előjogaikról, mégpedig úgy, hogy nem történt forradalom, sőt megelőzték azt. Pesten egy tüntetés volt és nem forradalom. Jelentősége csak annyi volt, hogy nyomatékot adott a Széchenyi, Kossuth, Batthyány vezette küldöttség Bécsben előterjesztett Felirati követelésének. Az akkori rendszerváltás a feudális jogegyenlőtlenség korából a kapitalista jogegyenlőség korába törvényes keretek között zajlott le: Alkotmányos intézményi keretekben, alkotmányos eljárással és az egyedülálló magyar történeti alkotmány elvei által ment végbe. Nem új Alkotmány született, hanem a népet beemelték a történetileg már létezett Alkotmány jogi sáncaiba, nem új jogok megadása hanem a létezett jogok általános kiterjesztése, sajátos magyar fogalommal JOGKITERJESZTÉS történt. Ez egyedülálló magyar teljesítmény a történelemben. Minden állampolgár, azaz Országlakos, Szent Korona Tag lett!

Egyéni jogok tekintetében a nemzetiségek tagjai is egyenjogúak lettek. Valóban nem kaptak azonban közösségi jogokat. Akkor azonban még nem nagyon léteztek állami iskolák, tehát mindenütt saját nemzeti nyelven tanultak az iskolákban, tehát a nemzetiségek identitását igazán semmi nem veszélyeztette.

A Nemzetiségek rögvest elkezdtek saját területeket, területi önkormányzatokat követelni és fegyveresen szervezkedni.

330 esztendő (11 generáció) szenvedés – az áruló Európa „oltárán” -, államfenntartás és véráldozat után a magyarság és akkori politikai elitje is megérthető, hogy nem fogadta el ezeket a követeléseket. – Később Kossuth a Kütahyai Alkotmánytervezetben és a Dunai Konföderáció tervezetében egyébként levonta a helyes következtetéseket . 1861-ben és a Kiegyezés idején azért is nem lett föderalista módon megoldva a nemzetiségi kérdés, mert a Habsburg-Rotschild gazdaságpolitika kivérezte az egykori magyar köznemességet – ld. 1853-as úrbéri pátens -, amelynek egyetlen megélhetési lehetősége maradt az államrezon fenntartása és az abban elfoglalt egzisztencia. Nem szabad elfelejtenünk azt sem, hogy 48 nyarán, az Udvar uszítására rögtön megkezdődött a fegyveres harc a magyarok ellen. Nem egyszerűen fegyveres harc volt

ez az önálló nemzeti területekért, hanem válogatott módszerekkel történő magyarellenes népiirtások sora. Júliusban a Délvidéken a szerbek még a magyarok ellen harcolni nem akaró Bánság-i románok ellen is vérfürdőket rendeztek, később – a télen- 40.000 magyart mészároltak le, egészen Szegedig és Aradig előrenyomulva. a mészárlást már a magyarok ellen is megkezdték a nyár folyamán Szenttamáson és környékén. A románok – 1783-as előedek nyomán – osztrák parancsra kezdték meg a magyarok tömeges írtását Kisenyednél – 1848 október 20. – majd folytatták az október 24 hajnali ompolygyepüi vérengzéssel, a Zalatnán önmagukat hadifogságra megadó magyarok ellen. Itt két ortodox román pap uszította – kereszténységét meghazudtolva – az általuk leitatott mócföldi románokat. Leírhatatlan kegyetlenségeket hajtottak végre: megnyúzás, besózás, elevenen felnégyelés, nemi szervek levágása, csecsemők kivágása az anyaméhéből, stb. 623 ártatlan polgári lakos lett lemészárolva, szó szerint vágóhídi módszerekkel. Ezt ma Magyarországon sem szabad tanítani, mert úgymond árt a fiatal lelkeknek, 16 évesen. ? Persze a 8-9 évesen nézegetett biszexuális pornó és a horrorfilm az nem! ?

Mindenki által ismert a nagyenyedi vérengzés 1849 január 8-án, avagy a szerbek zentai vérengzése. Mindkét helyen 2000 magyar lett lemészárolva. Tavasszal a román gyerekek és a kóbor kutyák magyar koponyákkal játszottak. Erdély vezető oktatási intézménye lángok martaléka lett!

Ma emléktábla hirdeti a Házsongárdi temető melletti egykori szálloda épületén, ahol Bem főhadiszállása volt, hogy a magyarok 40.000 románt öltek meg 48/49-ben, holott ez fordítva történt. A magyar diplomácia semmit nem tett ezen ocsmány, bestiális hazugság eltávolíttatásáért. A magyar történelem oktatásügye szemérmesen hallgat a magyarellenes népiirtásokról. Az egyik tömegsíron ma buszmegálló van Ompolygyepűn! (Sic!)

A magyaroknak, a modern korban, 1809-től legalább, négy ellenséggel, ellenféllel kellett megküzdeniük: Habsburgok, bankárkaszt és a nemzeti/nemzetiségi szeparatizmusok, de a legnagyobb saját elvi, de inkább doktrinér liberalizmusuk, ami történeti alkotmányos gondolkodásuk elfajulása, beoltva nem kevés „felvilágosodásból származó” szellemi fertőzéssel, illetve ezen gondolatrendszerek és gondolkodási módszerek, hazainak tűnő, lényegében szabadkőműves ágenseivel. Végül is ez inkább már 5 féle ellenfél, ellenség. Összefoglalóan azt mondhatjuk, hogy általában a Kereszténységből való kivetkőzés a bajok fő okozója, mind európai, mind regionális szinten.

Egyébként a nemzetiségek megítélésével kapcsolatosan és konkrétan 1848/49-re vonatkozóan álljon itt a szerb és hitű ortodox Damjanics János (helyesen: Damjanity) tábornoktól egy idézet, 1849 január elejéről, az aradi táborból. (Nem mellékesen szépapám az Ő segédtsírtje volt, így

számomra a legbiztosabb eligazodási pont, gyerekkorom óta.)

„ Szerbek, ti kutyák! Most elmegyek, de ha még egyszer fegyvert fogtok a magyarok ellen, kiknek oldalán az igazság, visszajövök és mindegyeszálig kiírtalak benneteket. mivel pedig jó szerb vagyok, az utolsó szerb hullájára felállok és főbe lövöm magamat.” tiszta beszéd! Az a bizonyos igazság pedig az Alkotmány! Damjanity tudta, hogy később lehetne a magyarokkal, mivel alkotmányos kultúrájuk, tárgyalni és együtt élni, de az abszolutista Habsburgokkal nem.

Ami igazán sajnálatos, és ezt el kell ismernünk, hogy később sem sikerült nemzetünk elitjének összeegyeztetni a XIX. sz. legfontosabb uralkodó eszméjének a nacionalizmusnak az összeegyeztetését az ősi alkotmányos állameszmével. Ez egy Olyan Sajátos Föderalizmus lehetett volna, melynek kereteit, a továbbra is Keresztény Alkotmány és a Nemzeti Önkormányzatok adhatták volna, ráadásul igazságos földrajzi-közigazgatási határokkal. Így lehettünk volna továbbra is Keresztény Mintaállam, azaz modernkori Archiregnum, de ehhez mindenből hiányzott a szellemi, lelki erő. Ezzel szemben teljes gőzzel működött a világméretű szabadkőműves, ateista, kamatkapitalista összeesküvés – helyesen ideológiai, szellemi agresszió és közösségi agyfertőzés - amely átvette a nemzetiségi mozgalmak irányítását és különösen az Antant irányítását. Így végül az első világháború fő célja a még valamennyire szakrális államok megsemmisítése, különösen a Magyar Apostoli Királyság – Archiregnum Christianum – megsemmisítése lett.

Még 2 gondolat 1848/49 kapcsán: Önvédelmi háborúnk, 49 májusi győzelme után, mivel mi sem értettük meg teljesen a nemzetközi politika állását és a nemzetközi páholy befolyását, lehet hogy helytelen volt a függetlenség kikiáltása, ez a oroszokkal is megesett és elfogadták a páholy és a Rotschildok pénzét, hogy leverjenek minket a függetlenségi háborúnkban. Ugyanígy sikerült rossz oldalra állítani a páholyoknak Oroszországot az első világháborúban, bár II. Vilmos is többször elveszítette a sulykot, főleg a damaszkuszi beszéddel és a cionistákkal történt összekülönbözésben , 1917 novemberében. Oroszországból is szabadkőműves államot csináltak, hiszen a Szovjet is az volt, vagy éppen belefért az Ő szereposztásukba, hiszen tönkretette a vallásos és önálló egzisztenciájú parasztságot. Ráadásul az oroszok és mi is megkaptuk a tipikus páholykreálmányt: Romániát, ami fontos volt abban a stratégiai kiskapuban, hátsó zsebben, ahol földrajzilag van.

Másodsorban: A mi hibánk, hogy mivel már mi sem értettük igazán, ma se értjük, vagy nem akarjuk érteni, nem sikerült úgy kiegyeznünk a nemzetiségekkel, hogy egész nemzeteikbe átoltuk a mellérendelő, beilleszkedő, természetes közösségek és személyek önkormányzó rendszerén alapuló alkotmányos és általános jogi, kulturális gondolkodásmódunkat, társadalmi és állami modellünket. Ennek persze fontos része kellett volna legyen az átgondolt és

átszármaztatott Ősiség.

Ma az a feladatunk, hogy mindent elkövessünk ennek visszacsinálására, mert ez lehet az európai és keresztény emberiség egyetlen reménye és útja, hogy ellen tudjunk állni a globalizációnak. a béke és egyensúly megteremtése az Archiregnum-i Régióban lehet a kizárólagos záloga az Imperium Christianum, tehát Európa, megmenekülésének. És van még egy feltétel, mégpedig az összkulturális léptékű, nyugatiak számára érthetően, egy primitív fogalommal - Civilizációs léptékű - kiegyezés Oroszországgal a Constantinus Örökség letéteményesével. egyben ez az egyetlen esélye a volt nemzetiségeinknek és mai nemzetállamaiknak is, hogy felzárkózzanak. Hogy mihez, azt most nem volt céлом elemezni!

A híres Nyugatnak, amely ma per definitionem nem keresztény, hanem álkereszténykedő ego-és csoportérdek centrikusan kamatkapitalista, valamint létlfogyasztó, hogy ha nem cseréli le, az un. Felvilágosodásból származtatott a jogi személyeket és az álszemélyeket (gender semlegesség, stb.), a teremtett természetes személyek elé helyező, liberális, sőt libertinus és anarchista, hatalom és közjog privatizációs rendszerét, a történetileg kialakult, keresztény jogrendre, amelynek meghatározó példája a történeti magyar alkotmányos jogrend, centrumában a Szent Koronán lévő Abszolút Személy szuverenitásával, akkor a végső pusztulással néz szembe!

Ez a fő tanulsága az 1848/49-es magyarországi eseményeknek és a 100 éves Trianonnak, ma 2020-ban, amikor szembenézünk ezzel láthatatlan tömeggyilkossal: korona vírus. Az örölség pedig az Ősiség megszüntetése volt, azaz a természetes közösség és a természetes személy rendszerszerű és egzisztenciális szintű védelme, önkormányzatra és megélhető szabadságra való képességének védelme, mégpedig mindenki számára. Győzött a Felvilágosodás sötétsége és az üzlet. Hiábavaló volt a hősiek véráldozat, ha odalett az önálló létmodell!

Készítette: **Lados Balázs**,

Botlik prof. úr kérésére:

2020. III. 24-26-án, Gyümölcsoltó ünnepe.